

Kato njakakva epidemija, tancovata treska zavladja тази zima shesti "v" i byrzo se razprostrani v ostanalite klasove na Gymnasium-a. Shtom uchiteljat izlezeshe, zad katedrata iztichvashe malyk syglasuvan orkestyr. Okaza se, che katedrata e idealen baraban: akustichnata praznina pod gornija plot, zatvorena ot tri strani, beshe v systojanie da vyzproizvede neochakvano zvuchni otekvanija, tvyrde blizki do afro-kubinskite udarni instrumenti. Otdavajki se sys zatvoreni ochi na nevidimite sinkopi, koito syprovozhdashe s udari na noktite, jumrucite i dlanite (Tam-taara-ra! Tap-tap!) rizhijat Cherim - Dzhimi Krupa na klasa - sam zamenjashe cjala ritym-sekcija. Pyrgavite mu muzikalni dlani pretvorjavaha ritmite na rumba, samba, slou-foks, suing i begin, koito sjakash blikaha ot cjaloto syshtestvo na momcheto, sledvajki zadyhano edin sled drug. Na greben, uvit v prozrachna hartija, v kojato njakoga zavivaha cigarite, go syprovozhdashe kato solist Hozn, narechen taka zaradi privyrzanostta mu kym bashtinite si tiranti (nem. Hosenträger, b. pr.). Pupa Hava (na saraevski zhargon: Prazen Vyzduh) se reeshe okolo melodijata sys svoeto "pikolo", koeto izobshto ne se vizhdashe v edrite mu lapi, v syshtoto vreme za fon na muzikata sluzheshe unisonnoto mrynkane na klasa, kojto naj-seriozno se podgotvjashe za sybotnata zabava. Po onova vreme, znachi, vseki tanc si imashe strogi pravila, naj-truden be taka narechenijat "english-vals", pri kojto s leko prikljakvashto svivane v kolenete, koeto pridavashe na tancuvashtata dvojka leko ljuleesht se ritym, se postigashe nesravnim don-zhuanovski unes. Trjabvashe znachi da se brojat stypkite naum, a syshtevremenno da se prosledjava iziskvaneto na melodijata, kojato se ljushkashe kato cirkadzhijska lodka-ljulka v njakoj luna-park! Dvojките ot klasa se unasjaha v broeneto: edin

izpolzvashe zhenskite, drug - myzhkite stypki. Svadite, koito chesto zavyrshvaha s obshto sbivane, zapochvaha naj-chesto zaradi tova, koj da byde "dama", a koj - da vodi! Herceg i dnes s usmivka chuva v sebe si shtekotlivata melodija na "Tenesi vals" i vizhda njakogashnite syuchenici - sinove na obushtari, zarzavatchii, zheleznichari, lavkadzhii, drebni chinovnici i samotni majki - kak izpylnjavat dvizhenija, pylni s ljubovna patetika, v mrachnata gimnazialna bastilija, a vseki ot tjah si predstavja, che dyrzhi v pregyrdkite si svojata DAMA-SYN, dokato ne gi razbudi zvynecyt i ne ustanovjat, che partnjoryt im e njakoj malyk gavroshovec ot klasa. Kolko pyti samo shokiranite uchiteli svarvaha celi klasove syvsem zahlasnati da se ljushkat ot vyztorzhenite vylni na begina "Besame, besame mucho...". Vryshtaha se zasrameni po chinovete si, otblysnali s otvrashtenie partnjora si. Vednyzh taka ostaviha v nebrano loze barabanista Cherim: mislejki, che syuchenicite mu sa zapazili tishina, za da mu predostavjat vyzmozhnost za solo-partija, toj, bez da otvarja ochi, izpylni cjalo malko chudo na udarnoto izkustvo. O, kak samo letjaha prystite mu po starata katedra, kak udryaha tokovete mu pod neja i zvynjaha nevidimi chineli vyv vyzduha! Sled kato izdade edno: "Jeeeee, je, je jeeeeeeee!", Cherim nakraja otvori ochi i syzrja uchitelkata po biologija, kojato go gledashe s ljubopitstvo.

No nishto ne mozheshe da zakrie tozi universitet po tanci. V ulichkite okolo gimnazijata otekvaha typite udari o katedrite, a prez prozorcite dolitashe tanarikaneto na malkite tancjori. Mario Griner donese vednyzh pod paltoto si mesingova tryba. Sin na pozharnikarja Rudolf Griner ot Novo Saraevo, toj oshte ot malyk svireshe v duhovija orkestyr pri Doma na pozharnikarja. Prez goljamoto mezhduchasie prekrasnijat visok ton na negovija instrument procepva ledenata akustika na koridora. Griner svireshe tema iz filma "Mladezhyt s trybata".

Tozi ljuboven zov, izbliknal ot syrcata na neshtastnite mladezhi, zaehtja iz Gymnasium-a, dokato v klasnata staja ne nahlu dezurnijat uchitel i ne im otne trybata za neopredelena vreme. No zvukyt j ostana da otekva v syrcata im, budejki kopnezh po njakakva syvsem neopredelena nezna cel.

Muzikalnijat Herceg tvyrde byrzo ovladja osnovnite stypki na ot delnite tanci. Osobeno se obigra v arzhentinskoto tango i umeeshe kato nikoj ot drugarite si da izchaka onzi reshitelen moment, kogato telata, spreni ot prekysnatija sinkop, zastanat v napregnato izchakvane, za da se otkysnat sled mig ot juzdite na melodijata i da se srinat v sladostrastnata propast na "Revnostta". Ovladja i naj-trudnoto: obryshtaneto naljavo pri valsa, koeto se smjatashe za virtuoznost i izkljuchitelno vnimanie kym partnjorkata, na kojato navjarno se zavivashe svjat ot postojannoto vyrtene v edna posoka. Preodoljal po tozi nachin i poslednata tancjorska prechka, Herceg se osmeli za pyrvi pyt v zhivota si da pokani na tanc momiche. Priblizhi se kym nejia i postavi ryka na ramoto j s lek poklon. Uvi! Tozi tanc se sluchi "dami kanjat", taka che poluchi jadec.